

Teatre temporal #4

La circulació eterna i la contemporaneïtat dinàmica

Zhenru Liang

Dissabte 5 de novembre 10.30 - 17.30 / Diumenge 6 de novembre 10.30-13.30

Terrassa del Museu d'Història de Girona

(Entrada lliure)

Dijous 10 de novembre 10 – 19h

Jardins John Lennon

(Accés lliure)

La recerca de Zhenru Liang es presenta com un espai de relacions temporals, entenent l'escultura com una obra oberta, temporal, humil, però que constitueix un lloc de trobada, un lloc de relacions. Els projectes són espais recombinats, geomètrics, rectilinis, curvilinis, fràgils i precaris, com si fossin antimonuments, que ens retornin a la nostra dimensió humana més íntima i delicada.

El fet d'habitar en aquest cas, no s'entén com el fet de viure en una casa sinó que és un espai que vol mantenir profundament el sentit simbòlic de l'habitar; allà on resideix un pensament o un sentiment.

En aquest cas, l'ús de les totxanes, un element clau en la construcció arquitectònica, vol relacionar l'espai artificial construït per l'home amb l'espai de la natura.

El foc és una forma d'energia còsmica segons la llei de conservació de l'energia, el foc no fa desaparèixer

la matèria en flames, sinó que només en canvia el seu mode d'existència. L'erupció i l'extinció dels volcans, la destrucció i el renaixement, la vida i la mort, els diferents elements es reuneixen, es dispersen i es reconstrueixen. Segons la interpretació de la teoria xinesa dels Cinc Elements, el foc genera terra, la terra genera metall, el metall genera aigua, l'aigua genera fusta i la fusta genera foc, i totes les coses creades reneixen, repetidament, fins a l'infinit.

L'antic filòsof grec Heràclit diu "Aquest ordre universal és sempre foc viu, que s'encén i s'apaga segons la mesura correcta". S'entén que el principi és el foc, subratllant el seu caràcter permanent, universal, dinàmic i ordenador. El foc no només és el principi, també es regeix per determinats factors. Allò que simbolitza el foc viu és el moviment i el canvi etern, l'única constant és el canvi.

Els savis xinesos també tenien la seva pròpia comprensió de la llei de la formació i del funcionament de l'univers. És a dir, el Tao conté dos Qi, Yin i Yang, els dos Qi es troben i es transformen en els cinc elements, en els quals sorgeixen tots els creats.

En la instal·lació del Museu d'Història hi són presents dos materials que han experimentat el foc, la pedra de lava i el maó, ja que la peça vol relacionar el material natural utilitzat en l'antic sistema de construcció i el material artificial de la construcció històrica en arquitectura. També és útil per representar el procés de desenvolupament de la societat a través de condicions favorables, la fertilitat que ve donada per la natura i com a clar exemple, la naturalesa volcànica de la terra.

Amb la segona instal·lació, als Jardins de John Lennon, es vol posar en pràctica el factor del canvi i en aquest cas també de la contemporaneïtat dinàmica i temporal, a través de la transformació contínua de les formes geomètriques construïdes amb maons, que fa encara més efímera tota l'acció. Els visitants estan convidats a participar en el procés de 'transformació', a través d'encreuaments i per tant, a formar part de l'obra i a compartir una experiència única. La intenció principal del treball és construir un lloc de trobada, un lloc de relació. En definitiva, les construccions d'estructures estan sempre en les relacions, en el trobar-se, tenint sempre com a base el construir/deconstruir per reconstruir-se de nou, com en la circulació infinita del Tao.

Aquesta activitat és una col·laboració entre el Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona i el Museu d'Història de Girona. Zhenru Liang està portant a terme la seva residència d'investigació al Bòlit gràcies al projecte d'intercanvi amb Rad'Art Project (Itàlia).

www.girona.cat/bolit

www.girona.cat/museuhistoria

www.liangzhenru.com

